

Regler vilde paahvile saadanne Eiendomme for deres Benyttelse af Veie og deslige? De andre stabile Folk i Soguet, fornemlig Hartkornsbrugere, der leve der fra Slægt til Slægt. For Spetulanter i Landeieendomme vilde det være en meget fornøielig Ting, om man gav ganske Los paa Hartkornskatten, men for de mere stabile Beboere i Soguet vilde det være en meget betænkelig Sag. Og tænker man sig uavgivne Interessentfæder som Giere af Landeieendomme med fritagelse for Skat paa Hartkornet, efter Flertallets Forslag her, vilde de jo faae det saaledes, at de slet ikke betale nogenjombest Skat af den Formue, der kan sættes ind i saadanne Eiendomme; thi Prioriteter, staar der, beskattes ikke, og det Andet, der er der, bliver slet ikke beskattet. Jeg tror derfor ikke, at en saa radikal Forandring, sigtende til Ophævelse af Hartkornskatten og desl., vilde være i nogen Maade forsvarelig eller rigtig, set fra selve Hartkornseierernes Standpunkt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man i denne Henseende er gaaet en rimelig Middelvei, og at en væsentlig Uretfærdighed er fjernet ved Forslaget. Der er dernæst et Spørgsmaal, der omhandles i Betænkningen, og som er blevet kaldt et Lovforslaget vedkommende Spørgsmaal, nemlig Valgrettens Forhold til Skatteydelsen. I den Henseende maa jeg bemærke, at dette er aldeles ikke et en Kommuneskattelov vedkommende Spørgsmaal. Tværtimod, det er et Spørgsmaal, der aldeles direkte vedkommer en Skattelov; thi vor kommunale Skattelovgivning omhandler netop Valgrettens Udøvelse i Forbindelse med Skatteydelsen til Kommunen. De to Spørgsmaal maa derfor ogsaa drøftes sammen og ses i Belysning af hinanden, saa at ligesom man paa den ene Side stiller Forandring, om Skatteydelse for Valgrettens Udøvelse, saaledes maa man nøie se, hvorledes det vil stille sig med Valgretten, hvis man forandrer Reglerne for Skatteydelsen. Det er det, man har gjort nu. Nu skal jeg ikke negte, at man kunde komme nemt og ret fornøieligt fra denne Sag, hvis man f. Ex. vilde følge den af Ministeren i 1874 og nu af et Mindretal opstillede Regel og sige: vi give nu 800 Kr., 600 Kr. og 400 Kr. fri for Skat resp. i Kjøbenhavn, Kjøbstad og paa Landet, og saa have vi dermed, naar det er etableret, frigjort os, naar vi ikke foretage samtidig andre Forandringer med Hensyn til Kommunalløben for, hvad vi kalde Arbeidsklassen i Danmark, og for det Besvær, man kan have af dem ved de kommunale Valg. Det var et ret rask politisk-kommunalt Skat-træk, man der har gjort i Form af at være meget uvedkommende netop mod disse Men-

nesker. Man vil sælge deres Valgret, Noget som ærefjære Mænd dog vel sætte høiere end et Par Mark, for at fri dem fra den lille Skattebyrde, som efter Reglerne overhovedet kunde paalægges dem. Og saa siger man: det Andet, det, vi foreslaa, er et denne Sag uvedkommende Spørgsmaal. Nei, det er saa vedkommende dette Spørgsmaal, at hvis man fremmer det paa den Maade, de Herrer ønske, har man gjort en afgjørende Forandring i hele Vælgerforplet til de kommunale Valg, og det er naturligvis ogsaa fuldt ud bevidst for dem, der foreslaa det saaledes. Vi maatte være meget naive, dersom vi vilde lade os forlede til at tro, at de to Spørgsmaal ikke hang nøie sammen med hinanden. Naar det erede Mindretal skulde faae Ret i, at dette Spørgsmaal, at bevare Valgretten for Vælgerne trods en retfærdigere Fordeling af Kommuneskatterne, og altsaa dertilgjennem bevare Indflydelsen paa Stolestensret, og deslige Ting, hvis Ordning har den mest afgjørende Betydning for Befolkningen, ligger udenfor, hvad vi her forhandle, og naar det erede Mindretal siger, at det er Noget, som man under ingen Omstændigheder kan vente, at man andestedsfra vil gaa ind paa, saa veed jeg for det Første ikke, hvorfra de erede Medlemmer for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Singerslev) og Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) have faaet en Forbistring om, hvad der er Landssthingets uforgribelige Mening i denne Sag. Dette giver mig forøvrigt Anledning til at bemærke, at det mødes vi saa ofte med; dette lille Mindretal her tager sig en Landssthingsmøde paa, som om det rent havde glem, at dets Medlemmer ere valgte til Medlemmer af dette Thing. Med Hensyn til dette Spørgsmaal maa jeg derfor fastholde, at Lovforslaget er aldeles nøie, ja nødvendigt forbundet med dette Endringsforslag. Jeg hørte — det er kun spredte Bemærkninger, jeg gjør om Mindretallets Stilling — endel af Forhandlingerne igaar, og navnlig interesserede det mig; baade at høre og i Referatet se fremhøvet den Deltagelse og Interesse, som Mindretallet navnlig det erede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), har vist denne Sag. Det fremtraadte allerede ved Sagens 1ste Behandling. Da gjorde det erede Medlem en Bemærkning om, at Forslagsstillerne havde taget Ministeriets Forslag, og det i den Grad, at de have taget Trykfeilene med. (Rimestad: Ikke Trykfeil, men Sprogfeil!) Ja, det er mig ligegyldigt; den Indrømmelse, at det erede Medlem sagde: Sprogfeil, skal jeg med Fornøielse gjøre ham. Denne Udtalelse gik omkring i Landets Blade og blev trykket med de fedeste Typer; derpaa